

Titel at ændre „Understøttelse“ til „Foranstaltninger“, altsaa nærmest en ren formel Ændring. Endvidere stilles der af det samme Flertal i Udvalget Ændringsforslag om en anden Affattelse af § 2, der som bekendt gaar ud paa, at Halvdelen af disse Tilskud, som Kommunerne yde til de paagældende arbejdsløse, refunderes af Statskassen, dog ikke ud over 50 Øre pr. Indbygger i en Kommune. Denne Paragraf, som Udvalget ikke har kunnet slutte sig til, foreslaas ændret derhen, at der for det kommende Finansaar overføres et Beløb paa 450,000 Kr. som Statens Tilskud til Hjelpekasserne. Da Statens Tilskud til Hjelpekasserne efter Loven er 250,000 Kr., vil Ændringsforslaget se ud som et Forslag om at forhøje Statens Tilskud til Hjelpekasserne med 200,000 Kr. i det paagældende Finansaar. Efter de Oplysninger, den højtærede Indenrigsminister har meddelt Udvalget, er der imidlertid en ret betydelig Sum tilbage af de 450,000 Kr., som bevilgedes i Fjor, og da Ændringsforslaget gaar ud paa, at i det Beløb paa 450,000 Kr., som Udvalgsflertallet foreslaar ydet ogsaa for det kommende Aar, indgaar den Del, som maatte være sparet af det i Fjor bevilgede Beløb, vil Ændringsforslaget, om det vedtages, sikkert ikke medføre, at Staten i det kommende Finansaar faar en Merudgift paa 200,000 Kr. til dette Tilskud. Den højtærede Indenrigsminister har nemlig meddelt Udvalget, at der af de i Fjor bevilgede 450,000 Kr. i alt Fald for nogle Dage siden kun var udbetalt et Beløb paa ca. 354,700 Kr. — jeg nævner Tallene lidt afrundede —, tilbage er der af de 450,000 Kr. altsaa et Beløb paa 95—96,000 Kr. Men da der sandsynligvis vil komme adskillige Udbetalinger endnu af det omhandlede Restbeløb i den tilbageværende Del af Finansaaret, maa det forudsættes, at det hidtil sparede Beløb vil blive formindsket noget, inden Finansaaret løber ud. Imidlertid tør det dog forudsættes, at hele det resterende Beløb ikke kommer til Udbetaling i indeværende Finansaar, men at en Del kan overføres og altsaa indgaa i det af Udvalgsflertallet foreslaaede Beløb paa 450,000 Kr. Under Hensyn til samtlige foreliggende Forhold, der jo desværre godtgøre, at der endnu findes en betydelig Arbejdsløshed, navnlig her i København, har Udvalgets Flertal ment at kunne tilraade Folketinget endnu for det kommende Aar at indtage samme Standpunkt, som Folketinget indtog i Fjor, og jeg skal derfor paa Udvalgsflertallets

Vegne anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Med Hensyn til det andet Lovforslag om fortsat Hjælp til arbejdsløse efter Arbejdsløhedskassehjælpens Ophør har Udvalgsflertallet ogsaa ment at kunne tilraade Folketinget at følge den Vej, som Folketinget gik i Fjor, da vi vedtog det foreliggende Forslag, dog med den Ændring, at Tallet 1913 i Lovforslagets første Linie ændres til 1912, saa at Lovens Varighed begrænses til det kommende Finansaar. I det hele tror jeg nok, jeg tør sige, at Udvalget som Helhed nærer den Opfattelse, at disse Love maa have en midlertidig Karakter, og at det kun er for det kommende Finansaar, at vi gaa med til en saadan Foranstaltning. De to Love, der bleve vedtagne i 1907 om anerkendte Arbejdsløhedskasser og Statstilskud til Hjelpekasser, skulle jo i Henhold til Bestemmelsen i selve Lovene optages til Revision i Samlingen 1912, saa at altsaa Forslag til Revision skal forelægges af den Minister, under hvem Forholdet sorterer, for den i 1912 sammentrædende ordentlige Rigsdag.

Da det Tidspunkt altsaa ikke er langt borte, hvor man kan vente en mere indgaaende Drøftelse og omfattende Forhandling om den mest hensigtsmæssige Maade, hvorpaa Staten kan søge at raade Bod paa Arbejdsløsheden, har Udvalget ment for i Aar at kunne henstille til Folketinget, at vedtage de omhandlede Lovforslag, som de bleve vedtagne i Fjor, uden derfor i mindste Maade at ville animere til den omfattende Forhandling af det hele Forhold, hvilken jo bedst kan finde Sted, naar Forslag til Revision af de to nævnte Love kommer til at foreligge for Rigsdagen i 1912—13. Saadanne Forslag ville selvfølgelig blive bilagte med omfattende statistiske Oplysninger og andet brugbart Materiale for en virkelig indgaaende Drøftelse af den rette Maade for Staten til at raade Bod paa det Onde, som Arbejdsløsheden er. Det er nu paa tredie Aar i Træk, at Rigsdagen behandler Lovforslag som de foreliggende, og der er jo et gammelt Ord, der siger, at alle gode Gange ere tre, og det maa haabes, at det ogsaa kommer til at gælde i det foreliggende Tilfælde, og at den store Arbejdsløshed, der vel nok for en Del kan siges at være foraarsaget af Bankkrisen i 1908, maa have kulmineret, saa at der indtræder saadanne Forhold, at Arbejdsløsheden aftager, og at Rigsdagen i Fremtiden kan være fri for den Nødvendighed at for-